

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3CoE/185/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113219792
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6113219792.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v exekučnej veci oprávneného: Sociálna poisťovňa so sídlom v Bratislave, pobočka Banská Bystrica, so sídlom Kapitulská 27, 974 26 Banská Bystrica, IČO: 30 807 484, proti povinnému: t.č. neexistujúci právny subjekt VAŽO s.r.o., naposledy so sídlom Hviezdoslavova 21, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 055 638, vedenej pod sp. zn. EX 793/2013 súdnym exekútorom JUDr. Mariánom Jurinom Exekútorský úrad Lučenec, so sídlom Ul. Št. Moyzesa 50, 984 01 Lučenec, o vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 5.781,29 Eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 7Er/706/2013-14 zo dňa 19.06.2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v prvej výrokovej vete o zastavení exekúcie p o t v r d z u j e .

O odvolaní oprávneného proti druhej výrokovej vete o povinnosti oprávneného uhradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie rozhodne okresný súd.

Vo zvyšnej časti zostáva uznesenie okresného súdu nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd prvou výrokovou vetou v zmysle § 58 ods. 1, § 57 ods. 1 písm. h/ zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len Exekučný poriadok) exekúciu zastavil. Druhou výrokovou vetou súd v zmysle § 203 ods. 2/ Exekučného poriadku rozhodol, že oprávnený je povinný uhradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 64,07 Eur, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Treťou výrokovou vetou súd rozhodol, že oprávnenému náhradu trov exekúcie nepriznáva.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému na vymoženie pohľadávky vo výške 5.781,29 Eur s prísl., a to na základe exekučného titulu- právoplatného a vykonateľného rozhodnutia Sociálnej poisťovne so sídlom v Bratislave, pobočka Banská Bystrica č. 700-2111328313-GC04/13 zo dňa 07.05.2013. Poverením č. 5601 105062 zo dňa 26.07.2013 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Mariána Jurinu. Dňa 23.07.2014 bol súdu doručený podnet súdneho exekútora na zastavenie exekúcie z dôvodu, že povinný bol dňa 04.03.2014 vymazaný z obchodného registra- ex offa výmaz.

Súd z výpisu z Obchodného registra zistil, že uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 1K/71/2013-97 zo dňa 21.01.2014, právoplatným dňa 14.02.2014, bolo konkurzné konanie na majetok dlžníka VAŽO s.r.o., so sídlom Hviezdoslavova 21, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 055 638 zastavené pre nedostatok majetku dlžníka. Následne bol povinný dňom 04.03.2014 vymazaný z obchodného registra, dôvod výmazu: ex offa výmaz. Vzhľadom na uvedené súd konštatoval, že povinný v priebehu exekučného konania zanikol výmazom z obchodného registra bez likvidácie podľa § 68 ods. 3 písm. 3/ Obchodného zákonníka z dôvodov podľa § 68 ods. 6/ Obchodného zákonníka. Predpokladom výmazu z obchodného registra v zmysle uvedených ustanovení Obchodného zákonníka je nedostatok majetku

dlužníka (§ 68 ods. 9/ Obchodného zákonníka). Zániku povinného a jeho strate spôsobilosti na právne úkony teda predchádzala skutočnosť, že povinný ako dlžník bol nemajetný, a preto práve nedostatok jeho majetku bol v príčinnej súvislosti s jeho zánikom. Nakoľko súd zistil, že majetok povinného nestačil ani na úhradu trov exekúcie, exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku zastavil. O trovách exekúcie súd rozhodol v zmysle § 203 ods. 2/ Exekučného poriadku. Keďže exekúcia nebola úspešná a bola zastavená z dôvodu nemajetnosti povinného, v danom prípade nie je možné na úhradu vzniknutých trov oprávneného zaviazat' povinného. Súd preto o uplatnených trovách oprávneného v exekučnom konaní rozhodol tak, že ich oprávnenému nepriznáva.

Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený v zákonnej lehote odvolanie, a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Z obsahu odvolania vyplýva, že sa odvolal proti prvej a druhej výrokovej vete. Oprávnený namietal, že podal návrh na vykonanie exekúcie opodstatnene, pretože pohľadávka vyplývajúca z právoplatného a vykonateľného exekučného titulu v čase podania návrhu nebola povinným dobrovoľne uhradená a zároveň návrh bol podaný v čase, keď povinný ešte nebol vymazaný z obchodného registra, t.j. v čase podania návrhu mal spôsobilosť byť účastníkom konania. Konkurzné konanie voči povinnému bolo zastavené pre nedostatok majetku a následne došlo zo zákona k zrušeniu obchodnej spoločnosti, ktorá bola z obchodného registra vymazaná. S poukazom na uvedené podľa oprávneného mala byť exekúcia zastavená podľa ust. § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku, nakoľko je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nie je možné vykonať. Aplikácia ust. § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku nie je dôvodná, pretože samotná skutočnosť, že konkurzné konanie bolo zastavené pre nedostatok majetku dlžníka ešte nezakladá predpoklad o tom, že by majetok, ktorý má dlžník v čase vydania takéhoto rozhodnutia, nemohol stačiť na úhradu trov exekučného konania. Podmienky, na základe ktorých konkurzný súd zastaví konkurzné konanie pre nedostatok majetku dlžníka upravuje Zákon o konkurze a reštrukturalizácii, zatiaľ čo podmienky na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku sa posudzujú v zmysle Exekučného poriadku. Zatiaľ čo pri konkurze sa za nemajetnú považuje pri právnických osobách tá, ktorá preukáže minimálnu disponibilnú sumu 6.638,78 Eur, Exekučný poriadok nemajetnosť priamo nedefinuje. Pritom takáto výška finančných prostriedkov môže byť na uspokojenie pohľadávky oprávneného, ako aj trov exekútora v exekučnom konaní postačujúca. Vzhľadom na uvedené preto podľa oprávneného súd nesprávne aplikoval ust. § 203 ods. 2/ Exekučného poriadku, a v danom prípade neprichádza do úvahy ani aplikácia ust. § 203 ods. 1/ Exekučného poriadku, pretože oprávnený nezavinil zastavenie exekúcie. Na základe uvedeného preto navrhol, aby súd zastavil exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku a náhradu trov exekúcie súdnemu exekútorovi nepriznal.

K odvolaniu oprávneného sa vyjadril súdny exekútor. Uviedol, že s právnym názorom oprávneného nesúhlasí. Okresný súd podľa neho správne rozhodol, keď vo veci aplikoval ustanovenia § 57 ods. 1 písm. h, § 203 ods. 2/ Exekučného poriadku. Povinný bol z obchodného registra vymazaný jednoznačne z dôvodu nemajetnosti. Na základe uvedeného preto navrhol, aby okresný súd rozhodol tak, ako bolo rozhodnuté zrušením uznesením.

Vo veci rozhodol vyšší súdny úradník Okresného súdu Banská Bystrica. Zákonný sudca predložil vec na rozhodnutie krajskému súdu podľa § 374 ods. 4/ O. s. p. s vyjadrením, že podanému odvolaniu nemieni vyhovieť.

Krajský súd, ako súd odvolací v dôsledku podaného odvolania preskúmal vec v medziach daných ust. § 212 ods. 1/ O.s.p. a postupom podľa § 214 ods. 2, § 219 ods. 1, 2/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania uznesenie okresného súdu v prvej výrokovej vete o zastavení exekúcie ako vecne správne potvrdil. Tretiu výrovkovú vetu, ktorou súd rozhodol, že oprávnenému náhradu trov exekúcie nepriznáva oprávnený odvolaním nenapadol, v tejto časti preto napadnuté uznesenie nadobudlo právoplatnosť.

Z predloženého spisu odvolací súd zistil, že exekučné konanie začalo dňa 15.07.2013, kedy bol súdnemu exekútorovi doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v predmetnej veci. Následne súdny exekútor podaním zo dňa 17.07.2013 požiadal Okresný súd Banská Bystrica o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu- rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Banská Bystrica, č. 700-2111328313-GC04/13 zo dňa 07.05.2013 a návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie pre vymoženie pohľadávky vo výške 5.781,29 Eur s príslušenstvom. Okresný súd vydal dňa 26.07.2013 pre súdneho exekútora poverenie na vykonanie exekúcie č. 5601 105062 *.

Dňa 23.07.2014 bol súdu doručený podnet súdneho exekútora na zastavenie exekúcie v zmysle § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku. Následne okresný súd napadnutým rozhodnutím z vyššie uvedených dôvodov exekúciu zastavil.

Z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Banská Bystrica vyplýva, že uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 1K/71/2013-97 zo dňa 21.01.2014, právoplatným dňa 14.02.2014 bolo konkurzné konanie pre nedostatok majetku dlžníka VAŽO s.r.o., so sídlom Hviezdoslavova 21, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 055 638, zastavené. Následne bola obchodná spoločnosť dňa 04.03.2014 z obchodného registra ex offo vymazaná.

Podľa § 58 ods. 1/ Exekučného poriadku exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

Podľa ust. § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku exekúciu súd zastaví, ak majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie.

Exekučný súd zastavil exekúciu na podnet súdneho exekútora podľa § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku, keď po preskúmaní spisového materiálu mal za preukázané, že voči povinnému bolo pre nedostatok majetku uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 1K/71/2013-97 zo dňa 21.01.2014 zastavené konkurzné konanie, s čím sa aj odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil.

Po zistení nemajetnosti povinného bolo totiž povinnosťou súdu prvého stupňa postupovať podľa § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku („exekúciu súd zastaví, ak majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie“), a to z dôvodu, že v takomto prípade obligatórne nastáva zánik nemajetnej spoločnosti výmazom z obchodného registra. Uvedený postup je plne súladný s judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2M Cdo/11/2012 zo dňa 24.08.2012). V tomto smere súd prvého stupňa napadnuté uznesenie náležite odôvodnil, pričom odvolací súd sa s uvedenými dôvodmi v plnom rozsahu stotožnil a v podrobnostiach na ne poukazuje.

S poukazom na uvedené preto odvolací súd napadnuté uznesenie v prvej výrokovej vete o zastavení exekúcie podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2/ O.s.p. potvrdil.

Pokiaľ ide o odvolanie oprávneného proti druhej výrokovej vete o povinnosti oprávneného uhradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie, o tomto odvolací súd nerozhodoval.

Podľa ust. § 374 ods. 4/ O.s.p. proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťľa je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakaťľ, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhovie, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťľa, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa, rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.

Podľa § 202 ods. 2/ O.s.p. odvolanie nie je prípustné ani proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok), ak tento osobitný zákon neustanovuje inak.

Druhou výrovkou vetou súd v zmysle § 57 ods. 1 písm. h), § 203 ods. 2/ Exekučného poriadku rozhodol o povinnosti oprávneného uhradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 64,07 Eur.

Exekučný poriadok nepripúšťa možnosť podať proti vyššie uvedenému uzneseniu odvolanie.

Keďže odvolaním napadnuté uznesenie (proti ktorého druhej výrokovej vete inak odvolanie v súlade s ustanovením § 202 ods. 2/ O. s. p. prípustné nie je) bolo vydané vyšším súdnym úradníkom, uznesenie obsahovalo správne poučenie o prípustnosti odvolania v lehote 15 dní. Podaním odvolania sa však predmetné uznesenie v zmysle § 374 ods. 4/ O.s.p. v druhej výrokovej vete zrušuje a rozhodne o ňom zákonný sudca.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.